

מכתב אל המערכת

מערכת נכבדה,

למרות שלא קיים עדיין ב"יד לקורא" מדור, הנקרא „מכתבים למערכת“, המסמל את הקשר החי בין העתון לבין קוראיו, הנני פונה לעורך בתקווה, שהוא ימצא מקום מתאים למכתב הזה.

בקורס ב', שלב ב' של הספרנים הובעה הדרישה ש"יד לקורא" יהפך יותר ויותר לבטאון שלנו. נוכח העליה המתמדת במספר הספריות, במספר הספרים הנר-כשים ומספר הקוראים — מתעוררות בעיות ודרישות, אשר דורשות פתרון טוב וללא דיחוי.

על המצב המדאיג בשטח הכריכה דובר הרבה. כל פעם חוזרים אנו על נושא זה, אבל באופן מעשי לא התקדמנו בכלום. הספרים נשארים קרועים, יוצאים ממעגל הקריאה ואין אפשרות להחליפם בחדשים. חוג הקוראים העברים הולך וגדל וגם מספר הנושאים בהם הוא מתעניין הולך ומתרחב. מצד שני חייבים אנתנו לסייע למתדפקים על פתחי הספרייה, ביחוד מבין שורות הנוער.

אבל מה נעשה, אם בגלל חוסר דברים פרוזאיים, כגון: קרטון, נייר-כריכה, חוטי-תפירה, דבק-נגרים ובדים לכריכה, הולכת ונחנקת האפשרות להגיש את הספר המבוקש? האם באמת אין דרך להסדרת ההספקה של חמרי-כריכה? האם נתן לספרים גם כאן יד חפשית לחבל בדמות הרוחנית של ילדינו?

לכן מציע אני, שמועצת הספרנים תשים לב לבעיה הכאובה הזאת, שהיא הראשונה במעלה בחשיבות. מועצת הספרנים נדרשת להכין לקראת כינוס הספרנים הבא הצעה ומפתח, לפיו תקבל כל ספרייה וספרייה את חמרי-הכריכה הדרושים לה לפי גודל הספרייה ולפי מספר הקוראים וכו'.

חומר כריכה זה אשר יתקבל לספריות, ינוצל לשימוש מידי — ויינצל מהשוק השחור.

יש לרתום לפעולה זאת את המחלקה הממשלתית לספריות ולהכריז באזניה השכם והערב את הדרישות המינימליות והחיוניות שלנו. בטוחני שנמצא סוף סוף אופן קשבת וגישה מעשית לפתרון הבעיה אשר לפנינו.

חברי מועצת הספרנים! תביאו לנו את דבריכם בענין זה לכינוס הספרנים!

בב"ח

חיים רהט, משמר העמק